

[Glistrup]

1962 – ikke er nogen god ordning. Men i det hele taget den måde, som man får placeret tabene på. Der er jo typisk tale om driftstab i mange tilfælde, som kan være aldeles ruinerende for en familie, der har forsøgt at gennemføre en eller anden plan i aktieselskabsform, anpartsselskabsform. Så er det gået skidt for dem, og så er altså resultatet det, at mens de havde storebror stat som majoritetskompagnon, hvis det var gået godt, så går det nu sådan, at de selv skal bære tabet og får ødelagt deres liv fremover. Her er også noget, der skal rettes, men vi er afgjort inde på, at her er et emne, der trænger til en positiv og grundig udvalgsbehandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak, fordi jeg får lov til at bryde rækkefølgen. Jeg har en aftale, der gør, at jeg meget gerne skulle hurtigt herfra.

Så vil jeg også gerne sige tak for, at dette lovforslag er blevet fremsat i tinget, og af indlysende grunde skal takken naturligvis især rettes til den afgående minister, for det var jo hr. Hjortnæs, der ledede de forhandlinger, der dannede grundlag for forslaget, og som blev færdige umiddelbart før jul. Men naturligvis er der også grund til at takke for, at den nye minister stiller sig bag forslaget.

Når der nu er grund til at understrege denne tak, er det, fordi socialdemokratiet i vid udstrækning har bøjet sig for de argumenter, der er ført frem af adskillige partier her i tinget og fra erhvervslivets side i snart mange år, men sidst naturligvis af de såkaldte forligspartier.

Jeg vil gerne opholde mig lige et øjeblik ved dette med forligspartierne. Det er jo så populært at tale om de små forligspartier og at fremhæve det store socialdemokrati. Det er naturligvis de partier, som føler sig i opposition, der gør det, og det skal man være velkommen til at fortsætte med. Jeg synes, at vi i dag har lov til at konstatere, at disse, de små, har fået det gennembrud etableret, som ikke hidtil er lykkedes, heller ikke – eller skulle jeg sige: slet ikke? – dengang venstre og socialdemokraterne havde fællesregeringen. Jeg tror, det er godt, det er kommet, og jeg tror, at man også her skal tænke på de

små partier. Tilsammen er vi jo ikke så små endda.

Hvad er det så, man har gjort med dette lovforslag om, hvordan vi skal beskatte vore aktier i fremtiden? Ja, vi har jo prøvet i højere grad at ligestille aktiv investering i arbejdspladser med passiv investering i f. eks. pantebreve, og det er godt. Jeg vil gerne have lov til at citere, hvad der i dag i Børsen siges om dette lovforslag:

»Generelt må det erkendes, at den kommende lov vil virke som en tiltrængt håndsrækning til erhvervslivet og de investorer, som placerer risikovillig kapital i produktionsapparatet.«

»Ændringerne« – fortsætter man lidt senere – »må således forudses at tilføre erhvervslivet den helt nødvendige ansvarlige kapital.«

Jeg tror, det er en rigtig bedømmelse af det, der er sket her ved de fire forligspartiets fælles indsats. Jeg vil gerne understrege, det er en fælles indsats, der er gjort her.

Men naturligvis er det ikke lykkedes os med disse love på én gang at løse samtlige problemer. Det har været nævnt, at vi stadig væk har problemer omkring det, der er kaldt hovedaktionærproblemet, og det skal være understreget, at der fortsat er problemer omkring dette. Det har været nævnt, at i forbindelse med hovedaktionærerne er der specielt problemet omkring generationsskiftet, og det er også rigtigt. Vi har ikke løst generationskiftet i de byerhverv, der er organiseret som anparts- eller aktieselskaber, med dette forslag.

Nu er der også det at understrege, at generationskiftet er jo ikke alene et problem for byerhvervene, det er også i høj grad et problem for landbruget, og jeg har tidligere nævnt det for både den nuværende og den tidligere skatteminister, at her er et problem, som vi, hvis vi skal have rigtig gang i dansk erhvervsliv, ikke må lade ligge. Jeg kan kun understrege, at det, som venstres ordfører fremsførte herom, har jeg tidligere nævnt i pressen, og vi har tidligere drøftet det uformelt med de to skatteministre. Jeg regner med, at vi kan nå dertil, at vi i hvert fald begynder at tage hul på problemet omkring generationsskiftet. Det er også meget væsentligt for at sikre dansk erhvervsliv, specielt i en krisetid.

Men ser vi nu bort fra generationsskiftet og siger: hvad så i øvrigt med ordningen